

Θερμιάζικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΘΟΠΙΔΕΩΝ

Διευθύνονται από Συντακτικήν Έπιτροπήν

ΓΡΑΦΕΙΑ :
Λεωχάρους 6 — Τηλ. 22.540 και 53.360

ΕΤΟΣ Η'
Αριθμός φύλλου 94—95

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

28η Ὀκτωβρίου 1940
Σήμεντρα κινδύνου ἤχουν ἀνά τὴν Ἑλληνικὴν ὑπαρξιν, θλιθε-
ρά, σκιερά νέφη ὑψώνονται εἰς
τὸν ὀρίζοντα κι' ἀπειλοῦν νὰ κα-
τακλείσουν τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν
Φυδερὸς, μαῦρος ἀπειλητικὸς σί-
φουνας Δύσεως καὶ Βορρᾶ. Φα-
σισμοῦ καὶ Ναζισμοῦ ξεσπᾷ ἀπὸ
τὰς ὀμιχλῶδεις στέππας ὡς λαί-
λαψ διὰ νὰ βρυχηθῇ καὶ κατα-
σπαράξῃ εἰς τὸ στόμιον τοῦ τά-
φου τὴν Θεάν τῆς Ἑλληνικῆς
Ἐλευθερίας.

Ἕνα ἱερὸ σάλπιγμα ἐθνικῆς
τιμῆς καὶ συγκινήσεως θὰ διαπε-
ράσῃ μὲ ρίγος τὴν ἀθάνατην Ἑλ-
ληνικὴν ψυχὴν. Ἐκεῖ εἰς τίς ἀερόρα-
χες, εἰς τίς χιονισμένες βουνοκο-
ρυφὰς τῆς Ἀλβανίας, ἡ Ἑλλή-
νικὴ ψυχὴ ὥρθωσε τὸ χαλῶδινον
ἀνάστημά της καὶ ἐβροντοφώνησε
διὰ τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοπυρ-
γοῦ Ἰωάν. Μεταξὺ εἰς τὴν ἐπέλα-
σιν τῶν κακεντρέχων, ἀδιαντρό-
πων Φασιστῶν τοῦ Μουσολίνι
τὸ αἰώνιον καὶ ἀκατάλυτον ΟΧΙ.
Εἶναι ὁμόθυμος ἔκφρασις τῆς θε-
λήσεως μυριάδων Ἑλλήνων ὄλων
τῶν ἐποχῶν· εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν
ΟΧΙ τῆς ψυχικῆς δυνάμεως, τῆς
γρᾶντιώδους θελήσεως καὶ τῆς
χαλυβδίνου ἀποφασιστικότητος ἐ-
νὸς ἡρωϊκοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖός ἐν τῇ
ἱστορικῇ διαδίωξί του ἐπότισε μὲ
μυριάδες ἀγῶνας καὶ μὲ τὸ ἀγνὸ
αἷμα του τὸ μυρωμένο ἀειθαλὲς
δένδρον τῆς ἐλευθερίας.

Ἀπὸ τοὺς τάφους ἐγείρονται οἱ
Μαραθωνομάχοι, ἀνασταίνονται
οἱ Πλαταιεῖς, ὁ Λεωνίδας, ἀν-
δρείωνονται πλησίον τους καὶ γί-
νονται Τिताῖνες ὁ Διάκος, ὁ Κο-
λοκοτρώνης διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ
ἡ λαχὴ τῶν Θερμοπολεμῶν εἰς
τὰς νεωτέρας βαρβαρικὰς ἐρᾶς
τῶν μηχανοκινήτων τοῦ Νεοῦ-
τε, ἡ κατατρόπως τῶν ὁπλοῶν
ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν κόσμον ὁλό-
κληρον τὴν ψυχικὴν κατωτερότη-
τα, τὴν πνευματικὴν πτωχείαν.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνίσχυ-
ρον ἐναντίον ἰσχυροῦ, ἀσπλιν ἐ-
ναντίον πανόπλου παλαίει ἀγρίως
εἰς τὰς βουνοκορυφὰς τῆς Ἀλβα-
νίας καὶ μὲ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τῆς
φύσεως, μὲ ἀκατάβλητον ἡρωϊ-
σμόν καὶ θόρος μὲ διακαῆ πίστιν,
ποῦ θὰ τοὺς δδηγήτῃ ὀλίγον ἀρ-
γότερον εἰς τὴν δόξαν, τὴν Νί-
κην.

Λαμπρά τοπωνυμία, Τεπελέ-
νι, Μοράβας, Μουργκάννα, Κορυ-
τσᾶ, Ἀργυρόκαστρον, Χειμάρρα,
φωσφορίζουν ἀθάνατον φῶς καὶ
μεγαλεῖον, ὥστε σήμερον ὁλόκλη-
ρος ἡ ἀνθρωπότης νὰ ἀποκαλύ-
πτεται, νὰ κλίνη εὐλαβῶς τὸ γό-
νυ. Σελίδες ἡρωϊσμοῦ, θυσίας,
δόξης, προστίθενται εἰς τὰς χρυ-
σᾶς δέλτους τῆς ἱστορίας μας. Ἡ
Θεὰ Νίκη φτερουγίζει μὲ τὴν πύ-
ρινν ρομφαία ἀνὰ τὰς κορυφὰς
καὶ μὲ τὸν ἀμάραντον στέφανον θὰ
στεφανώσῃ τὰς κόμας τῶν ἡρώ-
ων, τὰ σεπτὰ σκηνώματα τῶν
μαρτύρων, τοὺς τύμβους καὶ χιο-
νοσκεπασμένους τάφους τῶν νε-
κρῶν μας. Ὁ κόσμος ὁλόκληρος
θαυμάζει, χειροκροτεῖ, ἀποθεώνει,
ἐπευφημεῖ τοὺς ἡρώας Ἑλλήνας
καὶ Νικητάς.

28η Ὀκτωβρίου 1940 :
Ἀθάνατος ἱστορικὸς σταθμὸς
—Κολυμβήθρα ἐθνικῶν ναμάτων,
ὅπου καλούμεθα σήμερον ν' ἀνα-
δαπτισθοῦμεν. Παῖνες καὶ θυ-
ρις, ὕμνοι, καὶ μνημόσυνα θ' ἀν-
τηχῇσιν καὶ πάλιν. Ἐθνικὰ λά-
διρα θὰ ὑψωθῶν, θὰ πυχίσουν
εἰς τὰς πνοὰς τῆς ἐλευθερίας, δι'
αὐτήν, ποῦ ἡγωνίσθησαν καθ' ἑ-
λὸν τὸν ροῦν τῆς ἱστορικῆς των
ζωῆς καὶ ὑπάρξεως καὶ ἀγωνίζε-
ται σήμερον ἕνας μικρὸς λαὸς ἀ-
πεγνωσμένως, φωνασκεῖ εἰς τοὺς
ὀργανισμοὺς διὰ τὴν ἐλευθερίαν
καὶ τ' ἀνθρώπινον δικαίωματά των.
Οἱ ἀλύτρωτοι ἀδελφοί μας Κύ-
πριοι—ἐκεῖ εἰς τὴν Μεγαλόνη-
σον, ὅπου ὁ ἀδιάντροπος, χαλ-
κέντερος Χάρντιγκ ἐνώπιον τῆς
πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος ἀ-
νεβάζει τοὺς νεκροὺς βλαστὸς
ψηλὰ εἰς τὸ ἱερόμα τῆς λαϊμη-
τόμου. Θάνατοι, θυσίαι τῶν ἀδελ-
φῶν Κυπρίων γράφουν, προσθέ-
τουν ἀθάνατα κλέη ἡρωϊσμοῦ καὶ
αὐτοθυσίας. Ἡ ἐρεβώδης νύκτα
θὰ διέλθῃ κι' ὁ Μαραθωνομάχος
θὰ φέρῃ τὸ χαρμόσυνον ἀγγελμα
τῆς ἐλευθερίας.

Ἄς ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Ἕψι-
στον καὶ ἄς ἀποτίσωμεν φόρον τι-
μῆς εἰς τὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν
Σκιάν τῶν ἡρώων, ποῦ θὰ μᾶς
δδηγοῦν καὶ φωτίζουν πάντοτε
εἰς τὸν δρόμον τοῦ ὠραίου, τῆς
θυσίας, τῆς αἰωνιότητος, τῆς Νί-
κης καὶ τοῦ Μεγάλου καθήκον-
τος.

Ἑλᾶσια 2)10)57

ΙΑΚ. ΓΙΑΝΝΙΤΣΑΝΗΣ

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Καὶ ἡ μικρότερη Ἑλληνικὴ γω-
νιά λάμπει ἀπὸ χαρὰ, καμπάνες
καὶ τραγούδια ἀντιλαλοῦν στὸν
ἄερα. Τὸ σχολεῖα στολίζονται μὲ
δάφνες καὶ φοίνικες καὶ οἱ δρόμοι
καὶ τὰ σπίτια μὲ σημαίες. Τί τρέ-
χει :

Δὲν νομίζω ὅτι χρειάζεται ἐ-
πεξηγήσεις, γιατί θὰ καταλάβετε
ἀσφαλῶς ὅτι πρόκειται γιὰ τὴν
ἐθνικὴν μας γιορτὴν, τὴν 28ην
Ὀκτωβρίου, τὴν ἡμέρα ποῦ ὅλο
τὸ Ἑλληνικὸ ἔθνος βρίσκεται σὲ
ἐξορσί, τὴν μέρα ποῦ τὰ νεῖατα
παρελαύνουν μὲς στίς μπλε καὶ
ἄσπρες φορεσιὰς τοὺς καὶ μὲ τὴν
λιτὴ καὶ ἐπιβλητικὴ κορμοστασιά
τοὺς μᾶς δίνουν τὴν καλύτερὴ ἐγ-
γύση γιὰ τὸ μέλλον. Ὅπως τὰ
βλέπει κανεὶς, νομίζει ὅτι εἶναι
ἕνας λόχος ποῦ βαδίζει πρὸς τὴν
μάχη θαρραλέα. Σιωπηλά, μὲ τὸ
κεφάλι ψηλά, μὲ τὰ μάτια στὸ βά-
θος τοῦ γυλανοῦ ὀρίζοντα, μὲ ἕνα
βῆμα πειθαρχημένου καὶ ἀποφα-
σιστικοῦ πολεμιστοῦ. Ὅλα αὐτὰ
τὰ παιδιὰ ἔχουν συνειδητοποιήσει
τὴν ἱστορίαν μας, ἔχουν θαυμάσει
τοὺς προγόνους μας καὶ νοιώθουν
μὴν παράξενη φλόγα νὰ τοὺς θερ-
μαίνει τὴν καρδιά νὰ τοὺς φθά-
σουν, νὰ τοὺς μοιάσουν. Ξέρουν
ὅτι σ' αὐτοὺς λαχναίνει ὁ κλῆρος
γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν ἱστορίαν

καὶ δὲν θέλουν νὰ ὑστερήσουν.
Ξέρουν νὰ ἀναλαμβάνουν εὐθύ-
νες.

Ὡς τώρα ὅλες οἱ Ἑλληνικὲς
γενιὲς στάθηκαν στὸ ὕψος ποῦ
ταιριάζει στὴν παράδοσί μας. Μέ-
χρι προχθὲς ἄλλωστε δὲν τὸ ἀπέ-
δειξαν; Ξεχάσαμε ὅτι μιὰ φθινο-
πωρινὴ μέρα τοῦ 1940 ὅλοι μας
βροντοφώνησαμε μὲ τὸ στόμα τοῦ
Μεταξᾶ τὸ ΟΧΙ στοὺς Ἰταλούς.

Εἶναι πράγματα ποῦ δὲν μπο-
ροῦν νὰ ξεχαστοῦν ὅσοι αἰῶνες
καὶ ἂν περάσουν γιατί δὲν εἶναι
λίγο νὰ ἐκκινᾷ κανεὶς γιὰ πόλεμο
μὲ μόνον πολεμοφόδια τὴν πίστι
στὰ ἰδανικά καὶ τὴν θαρραλέα
τοῦ καρδιά, καὶ νὰ ξαναζωντα-
νεύῃ καὶνούργιες Θερμοπύλες.

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀμφισβη-
τήσῃ τὴν γενναίότητα τῆς Ἑλλη-
νικῆς ψυχῆς. Ἀκόμα καὶ οἱ Ἀγ-
γλοὶ μᾶς συνεχάρησαν σιωπηλῶς
τότε, ἂν πάρουμε παράδειγμα ἀπὸ
τὸν λόγο τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπο-
ρικῆς Ναυτιλίας κ. Νόελ Μπαίκερ
ποῦ ἐξεφώνησε ἀπὸ τοῦ ραδιοφω-
νικοῦ σταθμοῦ τοῦ Λονδίνου τὴν
28ην Ὀκτωβρίου 1942 ἐπὶ τῇ ἐπε-
τείῳ τῆς ἐπιθέσεως—καὶ ἔλεγε με-
ταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς; ἐπὶ λέξει :

«Σήμερον εἰς τὸ Λονδίνον καὶ
εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅλοι σκέ-
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΘΕΡΜΙΩΤΕΙΣ

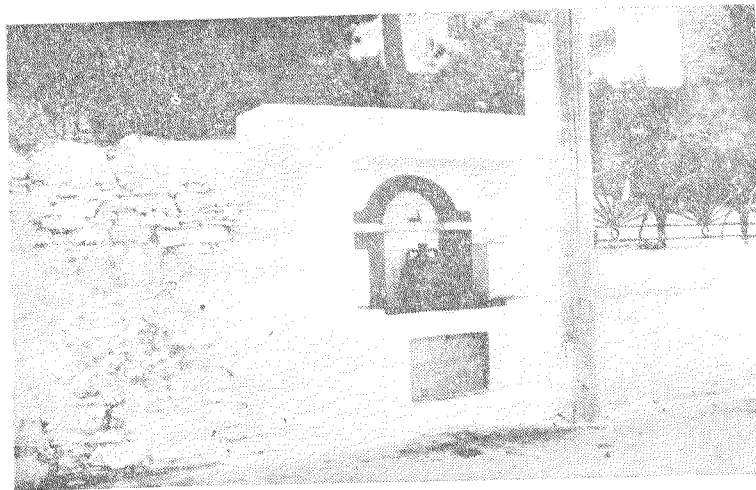
Ὁ καινούργιος χρόνος ἔρχε-
ται. Μεσ' τὰ πολλὰ ποῦ φέρ-
νει εἶναι καὶ τὸ πρωτότυπο
ἡμερολόγιο τοῦ 1958 ποῦ
μαζὶ του θὰ διανύσετε ἄλλες
365 ἡμέρες ζωῆς, γεγονότων,
χαρᾶς καὶ ἐλπίδας.

Ὁ καθένας μας πρέπει νὰ
ἐφωδιασθῇ μὲ τὸ ἡμερολόγιο
τοῦ Συνδέσμου.

Θα τιμᾶτε δοχ. 25.

ΤΑ ΚΑΛΛΑΝΤΑ

Σὰν κάθε χρόνο, ἔτσι κι' ἐφέ-
τος ἀνήμερα τὴν Πρωτοχρονιά
τὸ πρῶτ' κλιμάκιο τοῦ Συνδέ-
σμου μας πλαισιούμενα ἀπὸ καλ-
λίφωνες Δεσποινίδες θὰ ἐπισκε-
φθοῦν στὰ σπίτια τοὺς ὅλα τὰ
μέλη τοῦ Συνδέσμου Δρυοπιδέων
γιὰ νὰ τοὺς ψάλλουν τὰ Θερμιώ-
τικα Κάλλαντα.

Κατασκευασθεῖσα βρύση στὴν πλατεῖα Ἀρχιμανδρίτου Ν. Εὐγενικοῦ

ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Εσωτερικού Δραχ. 30—
Διά τα μέλη του
Συνδέσμου Δωρεάν
Εξωτερικού Δολ. 6

Διαχειριστής

δ Ταμίας του Συνδέσμου

Διευθύνσεις συμφώνως τῇ ἀποφ.
6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938

Υπεύθυνος

ΧΑΡΙΚΑΕΙΑ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

Πειραιῶς 43

Προϊστ. Τυπογρ. Κ. ΑΜΑΔΡΙΗΣ

Προτύπων 7 Ἀθῆναι

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Εν μέσῳ πολυπληθεστάτων καὶ ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων διελέσθησαν τὴν 3ην Νοεμβρίου ἐ. ε. καὶ ὡς ὅταν 8 μ. μ. εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἰωάννου Σπ. Αἰφῆ χημικοῦ μετὰ τῆς χαριτοβοήτου Δίδος Λούσης Γ. Μπακλαγῆ. Τοὺς νυφικούς στεφάνους ἀνέβλεψεν ὁ ἐκ Χαριτοῦ τοῦ Σουλτῶν θεῶς τῆς νύμφης κ. Νικόλαος Γουναροπούλος. Τὴν ἐπαύριον τὸ ζευγὺς ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς εἰς ταῖς εἰδίον γάμου ἀνα τὴν Αὐστρίαν καὶ Ἰταλίαν.

Τὰ «Θερμιώτικα Νέα» εἰσὶν εἰς τὸ ταχυτάτω ζεῖγος βίον ἀνθρώπων· μέχρι βαθυτάτου γήρατος καὶ νὰ εὐτυχίσωσι, νὰ ἴδωσι τέκνα — τέκνων τῶν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ Κα Εὐδοκία Ἐμ. Μαυράκη ἔτεκε θῆλυ.

Ἡ Κα Ποθητὴ Ἡλ. Δημ. Γκούμα ἔτεκεν ἄρρεν.

Ἡ Κα Φρόσω Μιχ. Μαυράκη ἔτεκεν ἄρρεν.

Ἡ Κα Ματίνα Ἀναγρ. Μαυράκη ἔτεκεν ἄρρεν.

Ἡ Κα Εὐφροσύνη Ἀντωνίου Χαριτάκη, τὸ γένος Γεωργίου Φιλιππαίου, ἔτεκεν ἄρρεν εἰς Βόλον.

Ἡ Κα Αἰκατερίνη Ἀντ. Γονιδάκη ἔτεκεν θῆλυ ἐν Δρουσιδί.

Ἡ Κα Ἀσημίνα Στεφ. Γονιδῆ ἔτεκεν ἄρρεν ἐν Ἀθήναις.

Ἡ Κα Μαργαρώ Δημ. Μαντζου ἔτεκεν ἄρρεν ἐν Ἀθήναις.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθη τὸ πρῶτον τέκνον τοῦ κ. Ἀθανασίου Δημητρίου Τάτοη ὀνομασθέν Δημήτριος καὶ Στέφανος.

Ἐβαπτίσθησαν τὸ δεύτερον τοῦ κ. Γεωργ. Μαυράκη ὀνομασθέντα Ἰωάννης καὶ Μαρία. Ἀνάδοχος ὁ κ. Ἰωάννης Κόλλης καὶ ἡ Δις Μαρία Δελοβίνα.

Ἐβαπτίσθη εἰς Δρουσίδα τὸ τέκνον τοῦ Ἰωάννου Παπανικολάου (τοῦ Τζωρτζῆ) ὀνομασθέν Γεώργιος. Ἀνάδοχος ὁ κ. Ἰωάννης Σαρρὴ Βιτάλης.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπέβιωσεν εἰς Δρουσίδα ἡ Μαρία Φράγκου Γκούμα ἐτῶν 68.

Ἀπέβιωσεν ἡ Κυριακὴ Κωνίου Λελοῦδα ἐτῶν 93.

Ἀπέβιωσεν ἐν Χαλανδρίῳ ἡ Αἰκατερίνη Ἐμμ. Δελοβίνα, τὸ γένος Στυλιανοῦ Ἀρεάλη, ἐτῶν 94.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀνεγράφη ἐκ λάθους ὅτι ἡ ἀποβιώσασα Φώτω Μιχ. Ψαρᾷ ἦτο 17 ἐτῶν. Αὕτη ἦτο 71 ἐτῶν.

ΠΕΝΘΗ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΒΛΑΣΤΑΡΗΣ

Με πραγματικὴν λύπην ἐπληροφόρηθημεν τὸν αἰφνίδιον θάνατον τοῦ ἐξαιρετικοῦ τέκνου τῆς νήσου μας, τοῦ Δημητρίου Κ. Βλαστάρη ἐπιτίμου Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἀλλοδαπῶν, ἐπιονυμῶντα τὴν 4ην Νοεμβρίου ἐ. ε.

Ὁ ἐκλιπὼν ἐπῆρξεν ἕνας εὐγενὴς καὶ μεγάλῃς καλωσύνης ἄνθρωπος. Κατόρθωσεν μὲ τὴν ἐντιμότητά του, τὴν μόρφωσίν του, καὶ τὸ βαθὺ αἰσθηματικὸν καὶ καλὴν ἡλικίαν, ὅπως τὰς δημοσιὸν παλληλικὰς βαθμίδας ἀπὸ τὴν κατωτέραν ὡς τὰς ἀνωτέρας, ἦτοι τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τὴν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἀλλοδαπῶν, τῆς ὁποίας ἐπῆρξεν καὶ ὁ ἀναμορφωτὴς καὶ δημιουργὸς, καταστήσας αὐτὴν μίαν ἀπὸ τὰς ἀριώτερον λειτουργούσας Κρατικὰς ἐπηρεσίας.

Προσέφερε ἀνεκτιμήτους ἐπηρεσίας στήν χώρα μας κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1910—1911 καὶ κατὰ τὰ μετέπειτα χρόνια ἐτι.

Ὡς θερμιώτης ἐπῆρξεν ἀληθινὸν ὑπόδειγμα ἀνδρὸς φιλοπατριώτου. Ὁ δὲνδὸς συμπατριώτου μας ἠγωνίσθη ποτὲ τὴν ἐποικήσειν καὶ πᾶς τις ὅστις κατέφυγε πρὸς αὐτόν, τὸν εἶρε πρόθυμον νὰ τὸν βοηθήσῃ καὶ νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ πατριωτικῶς.

Ἡ κηδεία τοῦ μεσιτάντος ἐγένετο πάνδημος ἀπὸ τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς πρωτεύουσας, πλασιομένη ἀπὸ μεγάλην ἀστυνομικὴν δύναμιν καὶ ἀστυνομικὰ ἀγμήματα, προηγούμενης τῆς φιλαρμονικῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Τὸ φέρετρον ἐκαλύπτετο μὲ τὴν κυανόλευκον. Τοῦ ἀπεδόθησαν τιμὰ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν ἐνεργείᾳ, ὁ δὲ Λῆμος Ἀθηναίων παρεχώρησε τάφον εἰς τὸ Ἀ' Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν τιμῆς ἔνεκεν.

Ἐνας δλόκληρος κόσμος τοῦ σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων, τοῦ σώματος χωροφυλακῆς, τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας, ἀνύπαιτοι ὑπάλληλοι, Δικαστικοί, πρῶν Ὑπουργοί, στρατηγοί, ἐπικεκλητοὶ πολῖται, καθὼς καὶ πλῆθος ἀλλῶν ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν ἐξυπηρετηθέντων καὶ ἐξεργηθέντων παρ' αὐτοῦ παρεκκολούθησαν τὴν κηδείαν τὴν.

Ἐξεφωνήθησαν πολλοὶ λόγοι ἐξάγραπτοι τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐκλιπόντος καὶ πλῆθος ἀνθρώπων στεφάνων κατεΐδθησαν.

Ὁ ἐκλιπὼν εἶχε τιμηθῇ δι' ἀνωτάτων Ἑλληνικῶν παρασήμων ὡς καὶ ξένων Κρατῶν, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τριῶν Μεγαλοσταύρων.

Ὅσοι εἶχον γνωρίσῃ ἐκ τοῦ πληθους τὸν ἐκλιπόντα θρηνοῦν σήμερον τὸν ἐγκάρδιον φίλον, τὸν ἐξαιρετικὸν δημοσίον λειτουργόν, τὸν ἀληθινὰ πραγματικὸν ἄνθρωπον.

Συλλυπούμεθα θερμῶς τὴν ἀδελφὴν τοῦ μεταστάντος ἐπίτιμον κυρίαν Μαργαρίταν Ἰ. Μενεῖδην καὶ τοὺς ἀνεγίους τοῦ κ. κ. Δημήτριον, Κωστὴν καὶ Στάθην Ἰ. Μενεῖδην μετὰ τῶν οἰκονομικῶν τῶν, εὐχόμενοι τὴν μνήμην αὐτοῦ αἰώνιον.

ΧΑΡΙΚΑΕΙΑ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.

τοῦ Συλλόγου Δρουσιδῶν Κύθνου

ΦΙΛΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ Ἀντώνιος Ἰωάννου Λεμπέσης ἐργὸ στασιάρχῃς κεραμοποιίας.

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ Ἐμμ. Μιχαὴλ Κοκκινογένης.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Δρουσιδῶν Κύθνου καὶ τὰ «ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» ἐκφράζουν πρὸς τὰς οἰκογενεῖας τῶν μεταστάντων τὰ θερμά τους συλλυπητήρια.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου Δρουσιδῶν Κύθνου ἐκτάκτως συνελθὼν ἀπεφάσισε, ἐπὶ τῷ θλίβερῳ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐξαιρετικοῦ τέκνου τῆς νήσου μας Κύθνου, Δημητρίου Κ. Βλαστάρη ἐπιτίμου Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἀλλοδαπῶν.

1) Νὰ σταλοῦν συλλυπητήρια εἰς τὴν ἀδελφὴν καὶ τοὺς ἀνεγίους τοῦ μεταστάντος.

2) Νὰ διατεθῇ τὸ ποσὸν τῶν 500 δραχμῶν εἰς μνήμην του, ὑπὲρ τῶν ἐργῶν τῆς Παναγίας Κανάλλας.

3) Νὰ συνοδεύσουν τὴν ἐκφοράν τῆς σοροῦ του, μέλη τοῦ Δ. Σ. καὶ μέλη τοῦ Συνδέσμου Δρουσιδῶν.

4) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὰ «Θερμιώτικα Νέα». Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1957

Τὸ Δ. Σ.

τοῦ Συνδέσμου Δρουσιδῶν Κύθνου

ΔΩΡΕΑΙ

Ὑπὲρ τῆς ἐπισκευῆς τῆς στέγης τῆς Παναγίας Κανάλλας καὶ τῶν ἔργων εἰς τῶν χώρων ἀνωθεν τοῦ Ναοῦ

Ὁ κ. Κωνστ. Ἐμμ. Κοκκινογένης προσέφερε δρχ. 300 εἰς μνήμην τοῦ πατρός του Ἐμμ. Μιχ. Κοκκινογένης.

Ὁ Στρατηγὸς κ. Στ. Φίλιππας προσέφερε δρχ. 200 εἰς μνήμην τῆς θείας του Αἰκ. Δελαβίνα.

Ὑπὲρ τῶν ἐργῶν τῆς Παναγίας Κανάλλας

Ὁ ἐν Ἰαμερικῇ διαμένων συμπατριώτης μας κ. Ἰωάννης Δημ. Παπαγεωργίου προσέφερε δρχ. 300.

Ὁ κ. Ἰωάννης Τάσου Μαρτίνο προσέφερε δρχ. 200 εἰς μνήμην Ἐμμ. Κοκκινογένης.

Ὁ κ. Κωνσταντ. Βάσας προσέφερε δρχ. 100.

Ὁ κ. Ἐμμ. Μιχ. Μπουρίτης προσέφερε δρχ. 300.

Ἡ κ. Ἀννα Γκορεέλλου, τὸ γένος Φραγκ. Μαρτίνου, προσέφερε δολ. 5.

Ἡ κ. Μαρία Ἐμ. Μαρτίνου, τὸ γένος Νικ. Μαρτίνου, προσέφερε δολ. 5.

Ἀπὸ μίαν παρέα προσεφέρθησαν δρχ. 80.

Ὑπὲρ τῆς ὑδροδεξαμενῆς

Ὁ κ. Ἐμμ. Μιχ. Κοκκινογένης προσέφερε δρχ. 300.

Ἐκλεκταὶ χειρονομίαι

Ὁ κ. Φραγκ. Παπαμακαρίου, Δικηγόρος, ὑπεσχέθη τὸ ποσὸν τῶν 4000 δρχ. διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Παντοκράτορος, τοῦ Οὐρανίου Τόξου καὶ τῶν ἐσωτερικῶν διακοσμήσεων δι' ἀστέρων τοῦ τρούλου τῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας Κανάλλας.

Ὁ κ. Νικόλαος Ζαμπέτας προσφέρει τμήμα τοῦ χωραφιοῦ του, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν δημιουργίαν δρόμου ἀπὸ τὴν Παναγίαν Κανάλλα πρὸς τὴν Μεγάλην Ἀμμο.

Ὁ Σύλλογος Δρουσιδῶν καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι Δρουσιδῶν ἐκφράζουν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ὡς ἄνω δωρητὰς, διὰ τὰς εὐγενεῖς προσφορὰς τῶν καὶ εὐχόμενοι ἡ Παναγία Κανάλλα νὰ τοὺς ἔχη πάντα ὑπὸ τὴν σκέπην της.

Ὑπὲρ τῆς ἱστορικῆς μονῆς Παναγίας τοῦ Νίκους

Ὁ Στρατηγὸς κ. Στ. Φίλιππας προσέφερε δρχ. 200 εἰς μνήμην Δημ. Βλαστάρη.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς
Τοὺς κατοίκους τῆς Κοινότητος
Δρουσιδῶν

Δ ρ υ ο π ι δ ε ῖ ς

Κάθε χρόνον φεύγουν ἀπὸ τὸν τόπο μας 700.000 δραχμῆς γιὰ νὰ φέρωμε τὸ λάδι ποὺ χρειαζόμεστε γιὰ νὰ φάμε καὶ ἄλλες 300.000 δραχμῆς γιὰ νὰ φέρωμε τὸ σασπὸν ποὺ χρειαζόμεστε νὰ πλύνωμε τὰ ρούχα μας. Γιὰ νὰ μαζέψωμε αὐτὰ τὰ χρήματα πουλοῦμε ὅσο κριθάρη κάνωμε καὶ χωνόμαστε μέσα στὶς λάσπες δλο το καλοκαίρι ἐγκαταλείποντες τὶς οἰκογενεῖς μας. Καὶ ὅμως μπορούσαμε νὰ κερδίζωμε τὰ χρήματα αὐτὰ καὶ νὰ θεραπεύωμε ἄλλες ἀνάγκες μας. Μποροῦμε ἂν τὸ θέλωμε. Καὶ πρέπει νὰ τὸ θέλωμε γιὰτί αὐτὸ θὰ σώσῃ τὶς οἰκογενεῖς μας. Δὲν εἶναι καθόλου δύσκολο νὰ φυτέψῃ ὁ καθένας μας 50 ρίζες ἑλῆς. Ὅλοι ἔχομε τὰ ἀπαραίτητα μέρη. Ἐμπρὸς λοιπὸν μὴ χάνομε καιρὸ. Μὴ ἀφήνωμε νὰ περνοῦν τὰ χρόνια καὶ καταδικάζομε ἑτοὶ τὰ παιδιὰ μας. Δίνοντας τὸ σύνθημα τῆς σωτηρίας σὰς καλοῦμε ὅλους νὰ παρουσιασθῇτε στὸ Κοινοτικὸν κατάστημα μέχρι τὶς 10 τοῦ τρέχοντος μηνὸς νὰ δηλώσετε πόσες ρίζες ἑλῆς θέλετε νὰ φυτέψετε φέτος. Εἶναι καιρὸς νὰ ξεκινήσωμε καὶ νὰ βροῦμε τὸ δρόμο τῆς εὐτυχίας. Ἀξίζει γιὰ ὅλους μας ἕνα καλύτερο μέλλον κι' αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἴδιους.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

ΣΤΕΦ. ΜΑΡΤΙΝΟΣ

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἀφίκετο δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ὁ νέος Οἰκονομικὸς Ἐφορος Κέας κ. Γρηγ. Ἀλαλεόπουλος. Ὁμοίως ἀφίκετο εἰς Λουτρά καὶ ἐπὶ τῇ ὑκαρίᾳ ἐφθάσεν μέχρι Δρουσιδῶν ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδομῆς Χωρῆς Κέας Ὑπομαίναρχος κ. Ρούκας.

Ἐπεθεώρησεν ἐπίσης τοὺς Σταθμοὺς Χωρῆς τῆς νήσου μας ὁ Διοικητὴς Διοικ. Χωρῆς Κυκλάδων Ταγ. Παν. Μάλιαρης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν δπου εὐρέθη μετ' αἵδων ὁ συμπατριώτης Ταγ. Χωρῆς κ. Σταμ. Σταματίου Διοικ. Χωρῆς Κυκλάδων Ταγ. Παν. Μάλιαρης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν δπου εὐρέθη μετ' αἵδων ὁ συμπατριώτης Ταγ. Χωρῆς κ. Σταμ. Σταματίου Διοικ. Χωρῆς Κυκλάδων Ταγ. Παν. Μάλιαρης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν δπου εὐρέθη μετ' αἵδων ὁ συμπατριώτης Ταγ. Χωρῆς κ. Σταμ. Σταματίου Διοικ. Χωρῆς Κυκλάδων Ταγ. Παν. Μάλιαρης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν δπου εὐρέθη μετ' αἵδων ὁ συμπατριώτης Ταγ. Χωρῆς κ. Σταμ. Σταματίου Διοικ. Χωρῆς Κυκλάδων Ταγ. Παν. Μάλιαρης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν δπου εὐρέθη μετ' αἵδων ὁ συμπατριώτης Ταγ. Χωρῆς κ. Σταμ. Σταματίου Διοικ. Χωρῆς Κυκλάδων Ταγ. Παν. Μάλιαρης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν δπου εὐρέθη μετ' αἵδων ὁ συμπατριώτης Ταγ. Χωρῆς κ. Σταμ. Σταματίου Διοικ. Χωρῆς Κυκλάδων Ταγ. Παν. Μάλιαρης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν δπου εὐρέθη μετ' αἵδων ὁ συμπατριώτης Ταγ. Χωρῆς κ. Σταμ. Σταματίου Διοικ. Χωρῆς Κυκλάδων Ταγ. Παν. Μάλιαρης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν δπου εὐρέθη μετ' αἵδων ὁ συμπατριώτης Ταγ. Χωρῆς κ. Σταμ. Σταματίου Διοικ. Χωρῆς Κυκλάδων Ταγ. Παν. Μάλιαρης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν δπου εὐρέθη μετ' αἵδων ὁ συμπατριώτης Ταγ. Χωρῆς κ. Σταμ. Σταματίου Διοικ. Χωρῆς Κυκλάδων Ταγ. Παν. Μάλιαρης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν δπου εὐρέθη μετ' αἵδων ὁ συμπατριώτης Ταγ. Χωρῆς κ. Σταμ. Σταματίου Διοικ. Χωρῆς Κυκλάδων Ταγ. Παν. Μάλιαρης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν δπου εὐρέθη μετ' αἵδων ὁ συμπατριώτης Ταγ. Χωρῆς κ. Σταμ. Σταματίου Διοικ. Χωρῆς Κυκλάδων Ταγ. Παν. Μάλιαρης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν δπου εὐρέθη μετ' αἵδων ὁ συμπατριώτης Ταγ. Χωρῆς κ. Σταμ. Σταματίου Διοικ. Χωρῆς Κυκλάδων Ταγ. Παν. Μάλιαρης.

ΔΙΑΓΟΝΙΣΜΟΣ ΔΙ' ΕΡΓΑ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΝΑΛΛΑΣ

Εἰς τὰς 26/10/57 μετέβη κλιμάκιον τοῦ Συλλόγου ἀπὸ τὸν κ. Μ. Γονιδάκη καὶ διὰ Ἀννα Βρετοῦ καὶ ἕκαμε διανυσμὸν πρὸς ἀνάθεσιν τῆς ἐσκαφῆς τῆς μεγάλης δεξαμενῆς ἥτις θὰ γίνῃ ἀνωθεν τοῦ χώρου τῆς Παναγίας Κανάλλας ἐνὸς ἔργου πολιτισμοῦ πρὸς ἐξυπηρετήσιν τῶν προσκυνητῶν καὶ παραθεριστῶν.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐγένοντο δύο προσφῆραι ἐνφράγιστοι καὶ μειοδότης ἦτο ὁ κ. Γεώργιος Παπαμακάριος ὅστις ἀνέλαβε τὸ ἔργον μετὰ 43 δρχ. ἐκσ. ἀφῆς κατὰ κυβικὸν μετὰ ὕλικά ἰδικά του.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙ' ΕΡΓΑ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ ΣΤΗΝ ΚΥΘΝΟ

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ βουλευτοῦ κ. Εὐστρ. Ἀλιμπάντη ἐνεκρίθη πίστωσις δρχ. 40.000 διὰ τὴν διαπλάτυνσιν τῆς ὁδοῦ Μέρικα—Δρουσιδῶν τῆς νήσου Κύθνου.

ΔΡΥΟΠΙΔΕΥΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΙΣΕΛΘΩΝ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΕΛΛΗΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

Μία άγνωστος εις τούς πολλούς ιστορική σελίς—Ποίος δ Δρυοπιδεύς Ἀξιωματικός—Υπό τίνος συνθήκας εισήλθεν εις τήν Μακεδονικήν Πρωτεύουσάν—Περιπέτεια, αλλά και ψυχραιμία και σκωτική ενέργεια.

Ἡ ἔγκριτος Ἀθηναϊκή ἐφημερίς «Ἐθνικός Κήρυξ» δημοσιεύει εἰς τὸ φύλλον τῆς 24ης π. μ. ἡνός Ὀκτωβρίου ἐκτενὴ περιγραφὴν, περὶ τῆς εἰσόδου τοῦ πρώτου εἰσελθόντος τὴν 9ην ἑσπερινὴν ὥραν τῆς 24ης Ὀκτωβρίου 1912, ἐν τῇ τῷ Ἀγίου Δημητρίου τοῦ μνησθέντος, πολιούχου καὶ προστάτου τῆς Μακεδονικῆς Πρωτεύουσας.

Ὁ Ἀξιωματικὸς αὐτὸς εἶναι ὁ κ. Κωνστῆ Παπα Στρατιῶτης Μανωλικίδης, ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ «Συνδέσμου Δρυοπιδῶν» Ἀνθυπομνηστὴρ τότε βοηθὸς Στρατονομίας παρὰ τῇ Ἐπιτελείῳ τῆς 7ης Μεραρχίας Στρατοῦ ὑπὸ τὸν Συνταγματάρχην Κλεομένην.

Ἡ εἰσόδος τοῦ Δρυοπιδέως Ἀξιωματικοῦ ἔχει ἱστορικὴν καὶ πολιτικὴν ἀξίαν, διότι καταρρίπτει τοὺς γελοίους ἰσχυρισμοὺς τῆς ὑπὸ τῶν ὑποστράτηγον Θεοδωρῶν Βουλγαρικῆς Στρατιᾶς, θυνάμεως 36.000 ἀνδρῶν, ἧτες ἐσκηνοσθέντες εἰς τὴν θέσιν Ἀϊβάζι, ἔξωθεν τῆς Θεσσαλονίκης, μάχην ψευδῆ διὰ τὰ ἰσχυρισθῶν οἱ Βούλγαροι, οἱ αὐτοὶ πρῶτοι εἰσῆλθον εἰς Θεσσαλονικίαν. Καὶ τοῦτο ἐν ᾧ τὸ Σῶμα τοῦ ὑπὸ τὸν Χασάν Ταξίν Πασά εἶχεν ἤδη παραδοθῆ εἰς τοὺς Ἕλληνας.

Ἡ περὶ τῆς ἀνωτέρω περιγραφῆς τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἡ σημερινὴ μεγάλη θρησκευτικὴ ἑορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐθνικῆς ἱστορικῆς ἐπέτειος τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, τοῦ Μυροβλήτου, ἡ ὁποία εἶναι συνυφασμένη μετὰ τὸ μέγα γεγονός τῶν ἐνδοξῶν Βαλκανικῶν Πολέμων, τὴν κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Στρατηλάτην Διάδοχον τότε καὶ Ἀρχιστράτηγον Κωνσταντίνον ἐπαναφέρει εἰς τὴν μνήμην τὸ κατωτέρω χρονικὸν τῆς ἐπέτειος, δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Μακεδονικῆς πρωτεύουσας «Ἑλλάς» τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1916.

Ὅπως εἶναι γνωστὸν, ἡ παράδοσις τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν Τούρκον ἀρχιστράτηγον Χασάν Ταξίν Πασάν εἰς τὰ προελαύνοντα ἑλληνικὰ στρατεύματα ἀπεφαίσθη κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1912, κατόπιν ὑποδείξεως τῶν προερχομένων ἀρχῶν Θεσσαλονίκης. Οἱ τότε ἐπιτελεῖς ἀξιοματικοὶ ἀντιπαραταγματάρχης Β. Κτωρ Δούσανης καὶ λοχαγὸς Ἰω. Μεταξᾶς εἰσῆλθον περὶ τὴν 9ην ἑσπερινὴν εἰς τὴν πόλιν ὑπὸ ἰδιαν αὐτῶν εὐθύνῃ, ὅπου συνήντησαν τὸν Ταξίν Πασάν εἰς τὸ στρατηγεῖόν του, τὴν δὲ 11.30' νυκτερινὴν τῆς ἰδίας 26ης ὑπεγράφη τὸ πρωτόκολλον παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὸν Τούρκον ἀρχιστράτηγον. Τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα ὅμως (7η Μεραρχία καὶ ἀπόσπασμα Κωνσταντινοπόλεως), ἤρχισαν εἰσέρχόμενα καὶ καταλαμβάνοντα τὴν πόλιν ἀπὸ τὰ ἐξημερώματα τῆς ἐπομένης, 27ης Ὀκτωβρίου.

Μία ἐν τούτοις ὄχι καὶ τόσο πολὺ γνωστὴ πτυχὴ τῶν συνθηκῶν τῆς εἰσόδου τῶν πρώτων ἑλληνικῶν ἐνόπλων δυνάμεων εἰς τὴν Θεσσαλονικίαν, ἡ ὁποία ἀναγράφεται εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἑλλάς» εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἀποκαλύπτει ὅτι ὀλίγον πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ἀντιπαραταγματάρχου Δούσανη εἰς τὴν ἐν ἀγωνίᾳ διατελοῦσαν

πόλιν ἔνα μικρὸν στρατονομικὸν ἀπόσπασμα τῆς χωροφυλακῆς ὑπὸ τὸν τότε ὑπομνηστὴρον καὶ ἤδη ἀντισυνταγματάρχην ἐ.ἀ. κ. Κ. Μανωλικίδην εἶχεν εἰσέλθει συνεπείᾳ τυχαιᾶς «παρεξηγήσεως» εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ ὑπὸ τὰς περιέργας βλέμματα τῶν Τούρκων καὶ Ἑβραίων Θεσσαλονικέων ἀνελάμβανε τὰ πρῶτα καθήκοντα τάξεως.

Τὸ ὥραϊον ἐκεῖνο ἀφήγημα παρὰθέτομεν κατωτέρω:

ΠΡΟΕΛΑΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

«Περνοῦσαν ἄτρακτες οἱ ἡμέρες, ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, μετὰ τὴν μάχην τῶν Γιαννιτσῶν. Μία ἐγκληματικὴ ἀπρονοησία εἶχεν ἀφήσει ν' ἀνατιταχθῇ μετὰ τὴν μάχην ἡ μεγάλη γέφυρα τοῦ Βαρδάρη. Τὸ μηχανικὸν τῆς 7ης Μεραρχίας κατεγίνετο τὴν αἰετὶς τὸ νὰ τὴν ἐπιδιωρθώσῃ.

Ἐπὶ τέλους, τὴν μεσημβρίαν τῆς ἀλημονῆς ἐκείνης 25ης Ὀκτωβρίου 1912 δίδεται εἰς τὰ στρατεύματά μας ἡ διαταγὴ τῆς προελάσεως. Ὅλων τὰ στήθη ἐσκίρτησαν ἀπὸ χαρὰν καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ Μεραρχίαι προηγουμένης τῆς 7ης ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Κλεομένην ἀπὸ τῆς πρωῆς τῆς 26ης ἐπέρασαν τὰς γέφυρας καὶ ἐπροχώρησαν κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης. Τοῦτο ἦταν τὸ τελευταῖο ἐπιχείρημα γιὰ νὰ πεισθῇ ὁ Χασάν Ταξίν Πασάς νὰ παραδώσῃ τὴν πόλιν ἑλληνικῇ Στρατεῖᾳ. Κατὰ τὴν πόλιν χωρὶς ἀσκόπους αἵμα-τοχυρίας καὶ τούτους ἄλλους κινδύνους, πού συνήθως ἀκούουσι τὴν τύχην τῶν καταλαμβάνοντων κατόπιν μάχης πόλεων.

Ἀλλ' ἡ ἡμέρα τῆς 26ης Ὀκτωβρίου εἶχε προχωρήσῃ πλέον καὶ οἱ ἐσπερινὲς ἀνταύγειες ἐνδὸς μελαγχολικοῦ οὐρανοῦ (ὁ καιρὸς ἦταν βροχερὸς) εὐόησαν τὴν πρωτοπορεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ στοὺς μπαξέδες τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐκεῖ ὅμως διετάχθησαν οἱ υἱοὶ καὶ τὰ τμήματα νὰ ἀναστρίψουν τὴν προέλασιν, ὥστε νὰ μὴ γίνῃ ἡ εἰσόδος στὴν πόλιν κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας.

Ἀπὸ τὸ Δεῖτα τοῦ Βαρδάρη κοντὰ στὴν ἐκβολὴν του, διεκρίνοντο μέσα στὸ λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης τὰ μεγάλα θωρηκτὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν στόλων. Θὰ ἐπείρεπαν ἀρὰ γε οἱ Γερμανοὶ καὶ προπάντων οἱ Αὐστριακοὶ νὰ κυματίσῃ ἡ Κυανόλευκη στὴν ἐπάλξεις τοῦ Μπεᾶς Κουλέ;

Τὴν καρδίαν μας τὴν ἐδάγκανε ὁλως ψυχροφθόρος ἀμφιβολία, τὴν ὁποία ἐξέτρεφε ἡ βραδυτὴ τῆς προελάσεως καὶ ἐγινάντων τὸ φάσμα τῆς πολιτικῆς διαμάχης τῶν Μέρτερν καὶ τῶν Ἀυβούργων, πού ἀπὸ αἰῶνων ἀπέβλεπαν στὴ νύμφην τοῦ Θερμαϊκοῦ. Καὶ ἀναρωτιόμαστε: Θὰ ἐπὶ γαίαναι ἀρὰ γε ἄδικα οἱ τόσες θυσιᾶς καὶ οἱ τόσος αἱματηροὶ ἀγῶνες ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Παύλου Μελά;

Ν' ΜΕΤΑΒΗΤΕ ΕΙΣ

ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Πέρα στὴν Κουλουκιά, ὅπου εὐρίσκειτο τὸ ἐπιτελεῖον τῆς 7ης Μεραρχίας, εἶχε λησμονηθῇ σὲ κάποια ὑπηρεσία ἐπιτάξεως ἕνα μικρὸν ἔφιππο ἀπόσπασμα Στρατονομίας τῆς Μεραρχίας, τοῦτο

ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο ὑπενωμωτάρ-χας καὶ τρεῖς χωροφύλακας καὶ τὸν ὑπομνηστὴρον κ. Κωνστ. Μανωλικίδην. Τὴν τελευταία μόνον στιγμὴν εἰδοποιήθη τὸ ἀπόσπασμα καὶ μετὰ δύο ἔφιππους ἀγγελιαφόρους ἐλάμβανε ὁ διοικητὴς τοῦ τῆς ὡραιότερης διαταγῆς πού εἶχε ποτὲ λάβῃ:

—Τὸ ἀπόσπασμα νὰ μεταβῇ στὴ Θεσσαλονικίαν.

Ἐν τούτοις τὸ πρᾶγμα ἐφάνη ἀρκετὰ παρὰδοξον, ἐφ' ὅσον ἡ πόλις δὲν εἶχε ἀκόμη καιαληφθῇ. Ἀλλὰ ἡ διαταγὴ ἦταν διαταγὴ. Καὶ τὸ ἀπόσπασμα ἐξέκίνησε ὑπὸ βροχήν. Πέρασε τὸν Γαλλικὸν ποταμὸν. Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ὑπομνηστὴρος Μανωλικίδης δὲν ἐλάμβανε ἀπὸ καμμιὰ προϊσταμένη ἢ ἄλλῃ ὑπηρεσίᾳ νεώτερη διαταγὴ πού νὰ ἐτροποποιεῖ τὴν προηγουμένη, ἐπροχώρησε στὴ Θεσσαλονικίαν, στὴν ὁποία εἰσῆλθε μαζί με τοὺς ὀλίγους ἐφιππούς χωροφύλακές του ἀνεμόχλητος κατὰ τὰς 9 τὸ βράδυ.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟΙ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Ἐξάφνα κοντὰ στὴ σιδηροδρομικὴ γέφυρα τῆς γραμμῆς Μοναστηρίου, ὁ ὑπομνηστὴρος ἀντελή-φθη μιὰ μικρὴ τουρκικὴ ἀστυνομικὴ περιπόλ ἐκείνην αὐτῆς ἐναντι τῶν εἰσφερόμενων Ἑλλήνων ἐφιππων. Ἀσφαλῶς οἱ Τούρκοι ἀστυνομικοὶ δὲν ἐγνώριζον περὶ τίνος ἐπρόκειτο κατὰ τὴν ἀπρόσπτην ἐκείνην συνάντησιν. Ἀλλ' ὁ Ἑλληὴν ἀξιωματικὸς τότε μόνον ἀντελήφθη ὅτι μιὰ «παρεξήγησις» τὸν ἔστειλε στὴν τρομοκρατημένη κατὰ τὰς ὥρας ἐκείνης Θεσσαλονικίαν. Ἡ «παρεξήγησις» ὅμως ἴσως νὰ ἦταν μοιραία διὰ τὴν πραγμα-τοποιηθῇ χάρις σ' αὐτὴν τὸ ἀπόσπασμα τῶν ἀποτελεσμάτων τὸ ἀπόσπασμα ἡ ἐλπίδα τῆς εἰσόδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ στὴ Θύνη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ πολιούχου Ἀγίου Δημητρίου. (Συνεχίζεται.)

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος) πτονται τὴν Ἑλλάδα. Ὅλοι ἐνθυμοῦνται μετὰ ποῖον τρόπον ἡ μικρὰ Ἑλλάς ἀντιμετώπισε τότε τὸν ἀνάνδρον ἐπίθεσιν τοῦ ἐχθροῦ, ὅταν ὅλα τὰ ἔθνη ὑπέκυπτον, τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο, εἰς τὴν βίαν τοῦ Ἀζονος. Ἀλλὰ ἔθνη, ἰσχυρότερα κατὰ πολὺ τῆς Ἑλλάδος, εἴτε παρεδόθησαν ἀμέσως, εἴτε ἐκάμφθησαν μετὰ σύντομον ἀγῶνα. Ἡ Γαλλία ἐσυνθηκολόγησεν ἔπειτα ἀπὸ ἀγῶνα ὀλίγων ἡμερῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, ὅτι τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1940 εἰς καμμίαν χώραν τῆς Εὐρώπης δὲν ὑπῆρχε πλέον ὁργανωμένη ἀντίστασις κατὰ τὸν Ἀζονος. Ἀν οἱ Ἑλληνας ἐνέδιδον τότε τὸ τελευταῖον τοῦ Μουσσολίνι, κανεὶς δὲν θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ τοὺς μεμψῇ. Καὶ ὅμως γνωρίζομεν σήμερον ἀκόμη καλύτερα τί θὰ εἴη μαινε δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὸν ἀγῶνα μας μιὰ τοιαύτη συνθηκολόγησις.

ΜΑΡΙΑ ΒΛΑΣΣΗ

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ

ΕΛΟΝΟΣΙΑ

Στὸ σημερινὸ μας φύλλο θὰ ἀσχοληθῶμε μετὰ τὴν Ἑλonoσία, τὸν ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸ τῆς φυλῆς μας.

Γιὰ ὅσους ἀσχολήθηκαν μετὰ τὴν ἀρρώστειαν αὐτὴν στὴ χώρα μας, καὶ εἶναι πολλοί, ξέρουσι ὅτι τὴν Ἑλonoσία τὴν συναντοῦμε σὲ κάθε βῆμα τῆς ἱστορίας μας, συνυπάρχει μὲς τὸ κύλισμα τοῦ χρόνου μετὰ τὴν ἰδίαν τὴν Ἑλλάδα.

Ἀλλὰ δὲν θὰ ἀσχοληθῶμε μετὰ τὴν ἱστορίαν της, μὰ με μερικὰς χρήσιμες ὁδηγίας πού ὁ καθένας πρέπει νὰ ξέρῃ καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ ὥστε αὐτὴ ἡ ἐνδημικὴ ἀρρώστεια νὰ ἐκλείψῃ μιὰ μέρα ἀπὸ τὴν χώρα μας, ὅπως ἔγινε κι' ἄλλοι, ὅπως π.χ. στὴν γειτονικὴ μας Ἑλ-ταλία.

Ἡ Ἑλonoσία λοιπὸν εἶναι μιὰ ἀρρώστεια πού μεταδίδεται ἀπὸ ἄνθρωπο σὲ ἄνθρωπο μέσω ἐνὸς φορέως πού λέγεται κώνωψ.

Μάλιστα, αὐτὸ τὸ ἐνδοχλητικὸ ἔντομο, πού μᾶς νευριάζει τὴν νύχτα ὅταν ζουζουνίζει στὸ μαζελᾶρι μας, εἶναι ἡ αἰτία ὅλων τῶν κακῶν. Διότι τοιμπαί ἐναντὶ ἀρρώστου, πίνει λίνο αἷμα τοῦ καὶ μαζί τοῦ μερικῶ πλάσματος τοῦ Laveran, διὸς λέγονται τὰ μικροβία τῆς Ἑλonoσίας ἀπὸ τὸν πρῶτον ἀνακαλύψαντα.

Βέβαια ὅλα τὰ κουνούπια δὲν μποροῦν νὰ μεταφέρουν τὴν Ἑλonoσία, γιὰ τὴν τότε θὰ ἐξέλιπε ἀσφαλῶς ἡ ἀνθρωπότης. Ἀπ' ὅλα τὰ εἶδη κουνουπιῶν, μόνον οἱ ἀνωφελεῖς, αὐτοὶ πού διὰ εἶναι ἀκουσισμένοι στὸν τοῖχον εἶναι διαγνώσιμ' αὐτόν, μεταδίδουν τὴν ἀρρώστειαν, κι' ἀπ' αὐτοὺς πάλι μόνον τὰ θηλυκά, κι' ἀπὸ αὐτὰ πάλι μόνον τὰ εἶδη τριῶν κατηγοριῶν ἀπὸ τὰς ἑπτὰ πού ὑπάρχουν.

Μὰ ὑπάρχουν κι' ἄλλα φυσικὰ ὅς τὰ ποῦμε ἐμπόδια στὴν μὴ νοσηλυτέρα ἐξάπλωσιν τῆς Ἑλonoσίας, γιὰ τὴν κουνούπια ζοῦν μόνον τὸ καλοκαίρι καὶ οἱ νύμφες τοὺς ἐκκολλάπτονται μόνον ὅταν τὸ νερὸ ἔχει θερμοκρασίαν ἀνωτέραν τῶν 120.

Κι' ἔτσι φτάσαμε στὴν ρίζαν τοῦ κακοῦ. Στὸ νερὸ. Μὴ σὰς φαίνεται παράξενο, τὸ νερὸ, τὸ στάσιμο νερὸ εἶναι ἡ αἰτία ὑπάρξεως Ἑλonoσίας. Ἀν δὲν ὑπῆρχαν στάσιμα νερά, ἔλη, ἄσκειες δεξαμεναί, πηγὰδια, χαντάκια, κ.α.π. ἀκόμα καὶ γλᾶστρες, δὲν θὰ μποροῦσαν τὰ κουνούπια νὰ πολλαπλασιασθοῦν, νὰ ρουφήξουν τὸ ἀνθρωπίνον αἷμα καὶ νὰ μεταδώσουν τὴν Ἑλonoσία.

Ἐπομένως φαίνεται ἐύκολο νὰ καταπολεμήσωμε τὴν Ἑλonoσία ἀν δὲν ἀδικοφρόσωμε.

Πρῶτ' ἀπ' ὅλα δχι στάσιμα νερά π ο υ θ ε ν ἄ, οὔτε σ' ἕνα τσουκάκι, ὧστερα, κατὰ δεύτερον λόγον, πόρτες καὶ παράθυρα στὸ σπίτι προστατευμένες μετὰ εἰδικὸν δικτυωτὸ πλέγμα γιὰ νὰ μὴ μπαίνουν τὰ κουνούπια.

Στὸ κρεβάτι, εἴτε ἔξω εἴτε μέσα στὸ σπίτι κοιμώμαστε, πάντα νὰ βάζουμε κουνουπιέρα.

Προληπτικὴ χρῆσις κινήσεως ἢ ἄλλου ἀντιπυρετικοῦ, πάντα ὅμως μετὰ συμβουλὴν τοῦ ἱατροῦ.

Μὲ αὐτοὺς τοὺς τρόπους ἂν τοὺς τηρήσῃτε σχολαστικὰ, ὑπάρχει μιὰ μεγάλη πιθανότης νὰ ἀποφύγετε τὴν Ἑλonoσία.

Σ' ἄλλο μας φύλλο θὰ ἐπανέλθουμε γι' αὐτὸ τὸ θέμα πού τόση σημασία ἔχει γιὰ τὴν χώρα μας.

[ΠΙΣΤΟΛΑ]

ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΚΥΘΝΟΥ

Αγαπητά «Θερμώτικα Νέα»

Θί μου επιτρέψης να άπασχο-
λήσω τις στήλες σου με ένα θέμα
που ενδιαφέρει μόνο κάθε Κύθνιο.
Και λέγω μόνο Κύθνιο, διότι οι
άριστοι που δεν είναι Κύθνιοι,
δεν έδωσαν σημασία σ' αυτό και
τοίς κέρδη που θα μπορούσαν
να προσφέρουν θα ήταν για γε-
νιώτερο καλό, της χώρας όλης προ-
τα και ύστερα της Κύθνου.

Πρόκειται για τα λουτρά Κυθ-
νου. Με έκπληξι μου διάβασα στο
φύλλο του Σεπτεμβρίου 1957 του
«ΚΥΚΛΑΔΙΚΟΥ ΦΩΤΟΣ» τα πα-
ρακάτω, που αντιγράφω επί λέξει
για να γίνουν κτήμα κάθε Κυθνίου,
τεκμήριο αδιάσειστο της γραφειο-
κρατικής αδιαφορίας του Κέντρου.

» ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

» Υπηρεσία Έποπτείας Τουρισμού

» Προς την Έφημερίδα

» «Κυκλαδική Φως»

» Πειραιά

» Είς απάντησιν δημοσιευθέν
» τος σχολίου σας εις τὸ ὑπ' ἀρ.
» 93-94 ἐ. ἑ. φύλλον της ἐγκρί-
» του ὑμῶν Έφημερίδος ὑπὸ τίτ-
» λον «Τὰ Λουτρά Κυθνου» ἀπο-
» σταλείσης ἡμῖν διὰ της ἀπὸ 14
» —8—56 ἐπιστολῆς σας, ἔχομεν
» τὴν τιμὴν νὰ αἰς γνωρισώμεν,
» οὐτὶ τὰ λουτρά Κυθνου δὲν ὡ-
» πήχθησαν εἰς τὴν κατηγορίαν
» τῆς τουριστικῆς σημασίας, καθ'
» ὅσον δὲν προσέρχεται πρὸς λου-
» τροθεραπείαν ἰκανὸς ἀριθμὸς ἄλ-
» λοδαπῶν.

» Ὁ Εἰδικ. Σύμβουλ. Τουρισμοῦ

» ΣΤΕΦ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

» Ὅχι μόνον διαφωνοῦμεν ἀλλὰ

» καὶ διαμαρτυροῦμεθα διὰ τὴν ἐμ-

» μὴν τοῦ Ε.Ο.Τ. διὰ τὴν μὴ ἀ-
» ναγνώρισιν ὡς «τουριστικῆς ση-
» μασίας» τῶν λουτρῶν τῆς Κυθ-
» νου. Ὅταν ἡ ἀξία τῶν λουτρῶν
» αὐτῶν εἶναι ἀνεγνωρισμένη καὶ
» τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα λου-
» τροθεραπείας ἔχουν ξεπεράσει
» τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔχει
» ἐπιτευχθῇ ἀνευ διαφημίσεως τῶν
» ἢ συγκεντρώσεως ἰκανοῦ ἀριθμοῦ
» καὶ ξένων, δικαιολογεῖται ἡ αὐ-
» τόχημα ἀχαρακτήριστος ἀνα-
» γνώρισίς τῶν ὡς λουτρῶν τοπι-
» κῆς σημασίας. Ὅταν ἀλλαχοῦ
» δαπανῶνται ὀρθῶς τεράστια κον-
» δύλια πρὸς προπαγάνδαν καὶ δια-
» φήμισιν τοῦ τουρισμοῦ, εἶναι λο-
» γικὴ ἡ ἐγκατάλειψις τῶν λου-
» τρῶν Κυθνου;

» Ὅχι μόνον συμφωνῶ ἀλλὰ καὶ
» συμπληρῶν :

» Ἀσφαλῶς ὁ ὑπογράφον τὸ ἀνω-
» τέρω ἔγγραφο τοῦ Ε.Ο.Τ. σε-
» βαστός μου κ. Στεφ. Πεσμαζο-
» γλου δὲν θὰ ἀγνοῇ οὐ γέγο-
» νός διαφημίσσεως ξένων λουτροπό-
» λεων εἶναι ἡ σύγκρισίς τῶν πρὸς
» τὰ λουτρά Κυθνου. Μία ματιά
» στὴν σχετικὴ μαρμαρινὴ πλάκα
» πού ὑπάρχει στὰ λουτρά τοῦ Καρ-
» λshad, γιὰ νὰ ἀναφέρω μόνον αὐ-
» τὰ, ἀρκεῖ γιὰ τὴν ἐξακριβώσει τῆς
» ἀληθείας.

» Μ' ἂν κ' αὐτὸ δὲν εἶναι ἀρκεστὸ
» ὁ κατωτέρω πίναξ τοῦ ὀλικοῦ πο-
» σοῦ τῶν στερεῶν συστατικῶν τῶν
» χλωριανατρίου ὡδῶν τῆς Κυθ-
» νου καὶ τῶν πρώτων πηγῶν τῆς
» Εὐρώπης, ἴσως νὰ δώσῃ μίαν εἰ-
» κὸνα στοὺς ἀρμόδιους, τῆς πηγῆς
» τουριστικοῦ κέρδους πού ἀφίνουν
» ἀσυλλόγιστα ἀνεκμετάλλεστα.

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΠΗΓΗΣ

Περσκόττης 1000 κυβ. ἐστμ. ὕδατος

Στερεῶν συστατ.

Χλωρ. νατρίου

Ίσχυραί ἀλιπηγαί :

Κύθνου, πηγὴ Κακκάβου
Nauheim Γερμανίας
Woodhall Ἀγγλίας
Salins du Jurra Γαλλίας
Monte Catini Ἰταλίας
Kreuznach Γερμανίας
Soden Πρωσσίας
Kissingen Βαυαρίας
Salins Moutiers Γαλλίας

37.01

28.69

35.35

29.28

31.33

19.50

29.52

23.76

22.50

18.30

17.60

14.15

16.86

14.50

15.80

11.71

15.14

11.31

Σ' αὐτὰ πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ
καὶ ἡ ὑπερβολὴ τοῦ ὡδίου, ὅς ἰκανὸς
ποσότητες οἱ ὁποῖες ὅταν συνετα-
χθῇ ὁ ἀνωτέρω πίναξ δὲν συνυ-
πολογίσθησαν.

Βεβαίως πρέπει νὰ συμφωνήσω
με τὸ ἔγγραφο τοῦ Ε.Ο.Τ. ὅτι
εἰς τὰ λουτρά Κυθνου δὲν προ-
σέρχεται ἰκανὸς ἀριθμὸς ἁλλοδα-
πῶν.

Ἀλλὰ πῶς θέλεις νὰ ἔλθουν οἱ
ἁλλοδαποὶ ὅταν ἐλάχιστα μόνον
ὑπάρχουν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν
Τὰ πολλά, ἐκεῖνα πού λείπουν
ἀκριβῶς, ζητᾶμε νὰ τὰ καλύψῃ ἡ
χρηματοδότησις τοῦ Ε.Ο.Τ.

Εσνοδοχεῖα, δρόμοι, τοικιὴ
συγκοινωνία, ἐγκαταστάσεις, αὐτὰ
πρέπει νὰ γίνουν καὶ γι' αὐτὰ ἀρ-
μόδιος εἶναι ὁ Ε.Ο.Τ.

Τὰ χρήματα πού θὰ δαπανηθοῦν
δὲν θὰ πάνε στὸν βρόντο, ἀντι-
θέτως θὰ πιάσουν τόπο, τόπο μά-
λιστα ὄχι μόνο γιὰ τὸ καλὸ τῆς
Κυθνου, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Ἑλ-
λάδος, πού χάρις στα λουτρά τοῦ
νησιοῦ μας θὰ τραβήξῃ ἀπειρά-
ριθμους ξένους, με σοβαρὸ τουρι-
στικὸ ἔσοδο.

Μία ἐπιτομία ἐξέτασις τῶν ἀρ-
μοδιῶν τοῦ Ε.Ο.Τ. πολλά θὰ τοὺς
διδάξῃ καὶ ἴσως τοὺς πείσῃ γιὰ ὁ-
σα τὸ ΚΥΚΛΑΔΙΚΟ ΦΩΣ καὶ ἐγώ

σήμερα γράφουμε.

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν φιλοξενία

ΣΤ. ΦΙΛΙΠΠΑΣ

Στρατηγὸς Ἀεροπορίας ἐ. ἀ.

ΕΥΘΥΜΑ

ΛΙΓΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΚΑΙ ΜΗ

Τὸν συγύρισε.....

Ὁ χοντρός κύριος στὸ γκαρσόνι:

—Ἐάν αὐτὸ πού μου ἔφερες εἶναι
λογός, τότε ἐγὼ εἶμαι ἄδω.

Καὶ τὸ γκαρσόνι με ἀπάντησε:

—Μάλιστα κύριε, λογός εἶναι.

Ὑψος ἀναιδεΐας

—Αὐτός ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ ἔχῃ
καλὸ τέλος. Εσυχιάει διαρκῶς στὰ
χαρτιά.

—Ἀλήθεια καὶ πῶς τὸ ξέρετε;

—Γιατὶ παίζουμε κάθε νόχτα μαζί

Μεγάλος ἱππότης.....

Στὸ πλοῖο:

Ἐκείνη: Ἄν γίνῃ ναυάγιο, τί θὰ
προσπαθήσῃς νὰ σώσῃς, τὴ θάλτσα
ἢ ἐμένα;

Ἐκείνος: Ἐμένα!

ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ
ΣΥΝΔ. ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ(ΚΥΘΝΟΥ)
ΕΙΣ ΕΡΕΤΡΙΑΝ — ΑΛΙΒΕΡΙΟΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1957

Ἀναχώρησις ὥρα 7 π. μ. ἀπὸ
Θερμιώτικα
Καφενεῖα (Ἱερὰ Ὁδὸς καὶ Σπό-
ρου Πάτση)

Τιμὴ εἰσιτηρίου δρχ. 50

Αὐτὸ ἔγραφε ἡ καρτέλα πού
μου δώσανε γιὰ τὴν συμμετοχὴ
μου στὴν ἐκδρομὴ.

Ξεκίνησα λοιπὸν καὶ νᾶμαι Κυ-
ριακὴ πρωτὶ 20.10.57 καὶ ὥρα 7 π.
μ. μπροστὰ στὰ Θερμιώτικα Κα-
φενεῖα. Καὶ βλέπω τὰ πέντε πούλ-
μαν. Καὶ μπαίνω μέσα στὴ θεοί
μου, κ' ἀρχίζω νὰ παίζω με τὰ
φωτάκια, τὰ κουδουνάκια καὶ τὰ
ἀκουστικά, καὶ σκέπτομαι ὅτι χα-
λάλι νᾶναι τὸ πενηντάρι, ὅταν σ'
ἀνταπόδωσι νομίζεις δι' ὅλους ὁ
κόσμος δούλεψε γιὰ νὰ ἐξασφα-
λίσῃ τὴν ἀνεσί σου.

Τῶπανε καὶ τὸ κάνανε. Στις 7
ξεκινήσαμε. Τὰ πούλμαν—φάλαγ-
γα ὁλόκληρη ἐξορμούντων Δρυο-
πιδέων—βάλανε πρώτη, ὕστερα
δεύτερη ὕστερα τρίτη, ὕστερα τε-
τάρτη, καὶ χύμηξαν πρὸς τὸν ἀντι-
κειμενικὸν τοὺς σκοπὸ.

Τρέχαμε κάμποση ὥρα ὅταν
φτάσαμε στὸν Ἅγιο Σωτήρα ἐκεῖ
στάσις 5 λεπτῶν γιὰ... τέλος
πάντων γὰ καί. Ξεκινήσαμε καὶ
πάλι καὶ φτάσαμε στὴν Χαλκίδα
ὅπου μᾶς περίμενε με ἀμοibaία
λαχτάρα τὸ καφεδάκι.

Ἐκεῖ ἔγινε κατὰ κάποιον τρόπο
καὶ τὸ προσκλητήριο γιὰ βροῦμε
συγγενεῖς καὶ φίλους πού εἶχαν
ἔλθει στὴν ἐκδρομὴ. Μπορὸ νὰ
πῶ πῶς ἦταν ὅλοι, γνωστοί, φί-
λοι, συγγενεῖς, εἶχαν δώσει τὸ
παρόν.

Ὑστερα ἀπὸ μισή ὥρα στὴν
Χαλκίδα, ξεκινήσαμε γιὰ τὸ Ἀλι-
βέρι.

Ἐκεῖ μᾶλλον μᾶς ἀπογοήτευ-
σαν, γιατί ἐνῶ τὰ μάτια μας πε-
ρίμεναν νὰ δοῦν τὰ θούματα τῆς
Δ.Ε.Η. τα αὐτιά μας ἄκουσαν —
ὅτι λόγω μετακινήσεων μηχανη-
μάτων ἡ εἴσοδος ἐπισκεπτῶν δὲν
ἦταν ἐπιτρεπτή.

Ἐτοί βάλαμε πλῶρη γιὰ τὴν
Ἑρέτρια, ὅπου φθάσαμε κατὰ τὴν
13.30.

Ἐκεῖ κᾶνκε τὸ πελεκοῦδι, κατὰ
πὺλ λέμε. Δῶσε κρασί, δῶσε μπύ-
ρα Φίξ, δῶσε ψάρια, δῶσε κεφι-
δάκις, δῶσε καὶ ξαναῶσε, ἀπ'
ὅλα ὅσα εἶχανε οἱ ἐξτιάτορες,
εἰδοποιημένοι ἀπὸ πρὶν με γράμ-
μα πρὸς τὴν χωροφυλακὴ ἀπὸ
τοὺς προβλεπτικούς ἱθύνοντας τοῦ
Συνδέσμου μας πού ἀνέλαβαν
τὴν ὀργάνωσι τῆς ἐκδρομῆς.

Στις 5 π. μ. ἀποφασίσσαμε με
λύπη νὰ ξαναφύγουμε. Τὸ κέφι

ΔΡΥΟΠΙΔΕΙΣ

ΜΗΝ ΛΗΣΜΟΝΗΣΤΕ ΟΤΙ ΤΟ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1958

ΘΑ ΣΑΣ ΤΟ ΠΡΟΣΦΕΡΗ

ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΑΣ

ΜΕ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ

ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ

ἦταν στὸ ζενίθ του. Τὰ πούλμαν
εἶχαν μεταβληθῇ σὲ κινητὲς χο-
ρωδίες, ἢ σὲ κινητὰ σανατόρια,
γέλιου, πού προκαλοῦσαν τὰ ἀ-
νέκδοτα πού ἄφθονα διηγόντου-
σαν οἱ ἐκδρομεῖς.

Στὴν ἐπιστροφή ξανασταματή-
σαμε στὸν Ἅγιο Σωτήρα (τῷχε
φίνεται τὸνομα τοῦ χωριοῦ νὰ
σώζῃ τοὺς ταξιδιώτας ἀπὸ...)
καὶ στις 10 χωρίσαμε στὴν Ἀ-
θήνα.

Καὶ ἐδῶ τελειώνει ἡ ἱστορία
τῆς ἐκδρομῆς στὴν Ἑρέτρια γι-
ατί οἱ εὐτυχημένοι ἄνθρωποι δὲν
ἔχουν μεγάλες ἱστορίες. Καὶ εἰ-
μασταν εὐτυχισμένοι. Z

ΑΡΧΕΙΟΝ ΚΥΚΛΑΔΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

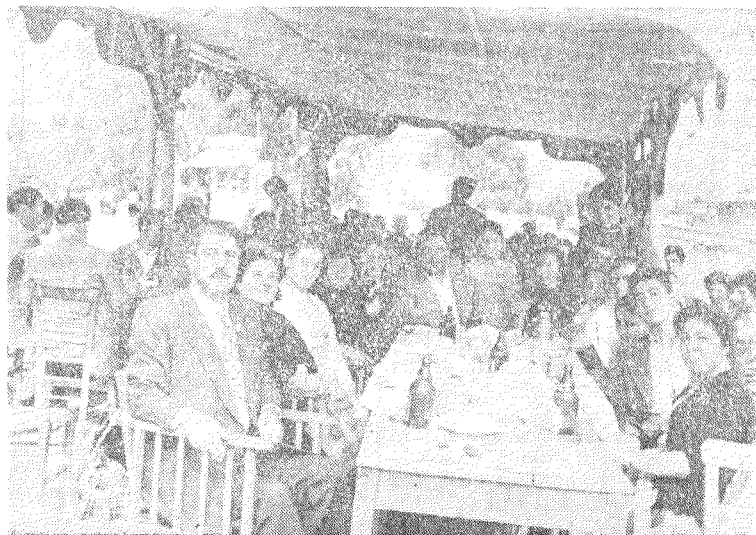
Ἡ Διοικήσις Ἐπιτροπὴ τῆς Δη-
μοτικῆς Βιβλιοθήκης Ἑρμοπολεως
ἀμα τὴν πρὸ διμήνου ἀναλήψει τῶν
καθηζόντων τῆς προέβῃ εἰς πληρὴ
ἐγκαθάρσιον καὶ συστηματικὴν τα-
ξινόμησιν πολλαπλῶν ἐντύπων, ἅτι-
να ἐντοκίζονται εἰς τὴν βιβλιοθήκην
εἰς ἀτάκτους σωροὺς.

Ἐπιδιώξῃς τῆς νέας Διοικήσεως
Ἐπιτροπῆς τῆς Δημοτικῆς Βιβλιο-
θήκης εἶναι νὰ δημιουργηθῇ εἰς
τὴν Σηρον καὶ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ
Ἀρχεῖον Κυκλαδικοῦ Τύπου, εἰς
τὸ ὁποῖον ἐπιμελῶς καὶ συστημα-
τικῶς θὰ φυλάσσονται ἅπαντα ἐν
γένει τὰ Κυκλαδικὰ ἐντυπα (κυρί-
ως αἱ ἐφημερίδες), ἅτινα εὐχερῶς
θὰ εὑρίσκῃ ἐν αὐτῇ πᾶς ἐνδιαφε-
ρόμενος.

Παρακαλοῦμεν λοιπὸν ἅπαντας
τοὺς ἐκδοτὰς Κυκλαδικῶν ἐν γένει
ἐντύπων ὅπως θελήσουν ν' ἀπο-
στέλλουν δωρεὰν εἰς τὴν Δημοτικὴν
Βιβλιοθήκην Ἑρμοπολεως τὰ ὑπ'
αὐτῶν ἐκδιδομένα ἐντυπα, ὥστε νὰ
καταστή τὴν δυνατὴν ἡ πραγματοποίη-
σις τοῦ Ἀρχείου Κυκλαδικοῦ Τύ-
που.

Ἐπίσης παρακαλοῦμεν τοὺς κα-
τόχους τῶν παλαιῶν Συριακῶν
καὶ Κυκλαδικῶν ἐν γένει ἐφημερί-
δων ὅπως θελήσουν νὰ παραδώσουν
τούτους πρὸς φύλαξιν εἰς τὴν Δη-
μοτικὴν Βιβλιοθήκην Ἑρμοπολε-
ως.

Ἐν Ἑρμοπόλει τῇ 11.9.57.

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴ τοῦ Συνδέσμου στὴν Ἑρέτρια Εὐβοίας